

ਮਹਾਸਭਾ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਮ. ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀਜੇ, ਮੋਹਰ ਚੰਦ ਮਹਾਸ਼ਨ, ਬਿਜਨ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੁਧੀ ਰੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ
ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.

ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਬੂਬਾਕਰ ਅਤੇ ਹਾਅ ਅਬੀ ਅਬੂਬਾਕਰ ਓਪ ਬੰਬੇ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

1952

ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ -ਜਨਰਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

May 26th

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 226 ~ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ — ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ,
1949 ਦਾ XXVII—ਸੈਕਸ਼ਨ 24—ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ — XVIO ਦੇ 194 ਦੀ ਅਪੀਲੀ
ਅਦਾਲਤਾਂ — XVIOs ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ —ਸੈਕਸ਼ਨ 24— ਸ਼ੀ (ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਖੀ—ਦਾ ਮਤਲਬ—
ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕਿਹੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਦੇਣ
ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਕੀ ਉਸ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—ਅਪੀਲ—ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੁਕਸਦਾਰ
ਵੇਰਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ
ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ
ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ
ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ
ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਇਬਰਾਹਿਮ, ਤਾਂ ਜੋ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਬੂਬਾਕਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਬਾਈ 'ਤੇ
ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਬੂਬਾਕਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ
ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਬੰਬਈ ਸੰਪੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **V. ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ** ਇਸਦੇ
ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ **ਇਵੈਕੂਈ-**
ਪ੍ਰਾਰਥਿਤ ਧਿਰ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਰਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ
ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵਾਂ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ- **ਦਿੱਲੀ ਦਾ** ਅਧਿਕਾਰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949 ਦੇ XXVII ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਲੇਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ, ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਇੱਕ " ਉਸ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ "ਅਤੇ ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ XXVII ਦੀ ਧਾਰਾ 24, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਇਵੈਕੂਈ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪਤੀ ਇਬਰਾਹਿਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਕੀ ਅਤੇ ਹਵਾਬਾਈ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ- ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਬੰਬਈ ਉਸ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਜਨਰਲ

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰੁੱਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਰੈਗੂਲਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1), ਇਨ ਰੀ ਲੈਬ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੇਡ (2), ਰਾਏਰੱਪਨ ਨਯਨਰ ਬਨਾਮ ਮਾਧਵੀ ਅੰਮਾ (3), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜੱਜਮੈਂਟ ਐਂਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮਿਤੀ 24 ਮਈ 1951 ਨੂੰ ਸਿਮਲਾ (ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਜੇ.) ਵਿਖੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 15 ਆਫ 1951 ਵਿੱਚ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਮਐਲ ਮਾਨੇਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪੀਐਨ ਭਗਵਤੀ ।

ਐਮ ਸੀ ਸੇਤਲਵਾੜ, ਭਾਰਤ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਜੀ ਐਨ ਜੋਸ਼ੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜੱਜ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਇਹ 24 ਮਈ, 1951 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਸਰਟੀਓਰੀ, ਪ੍ਰੋ-ਹਿਬਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਲਈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਅਬੂਬਕਰ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ, ਅਪਰੈਲੈਟਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਕੋਲ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਸਿਨੇਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਮੇਤ ਕਾਫੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ

- (1) 21 QBD 313
- (2) (1894) 2 QBD 805
- (3) 1949 FCR 667

ਇਬਰਾਹਿਮ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 1947 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਅਬੂਬਕਰ 1947 ਵਿੱਚ ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ SA ^{awaba} ਖਰੀਦੀਆਂ ; ਮੈਂ ਉਸ ਮਹੀਨੇ। ਇੱਕ ਟੇਕ-ਬੰਬੇ ਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਵਪੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਵਪੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਇਵੈਕੂਈ-ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਬੇ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਐਡਮਿਨਿਸ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਜਾਂ ਜੁਲਾਈ 1949 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ । ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਲਮ-ਸੇਲ੍ਹੀ ਨਿਊਡੈਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ , 1949 ਦਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 16 ਦਸੰਬਰ 1949 ਨੂੰ, ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਉਕਤ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 11 ਜਨਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ, ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਵਪੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 8 ਫਰਵਰੀ 1950, ਕਿ

ਅਬੂਬਕਰ, ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਰਾਦਾ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 9 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ।

31 ਮਾਰਚ 1950 ਨੂੰ, ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਨੇ ਮੁਖਬਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 9 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬੀ ਡੈਟ (ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜਨਰਲ) ਕੋਲ ਇਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਕਤ ਸਿਨੇਮਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1950 ਨੂੰ, - ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 13 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਇਬਰਾਹਿਮ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ [^] ਬੇ ਜੇ ਅਕੇ [^] ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਸਟਡੀਅਨ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ- ਪਰਟੀ
13 ਮਈ 1950 ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਰਾਜ-
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ।

,ਨਿਉ
ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ —“—
ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਆਈ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਸੀ। 14 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 13 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ 15 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ 9 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਖਾਲੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਪਰਟੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। 30 ਫਰਵਰੀ 1951 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 7 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦਾ ਤੀਜਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਹੈ।

13 ਮਈ 1950 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ 1951 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

[^] [^] ^{im} ਸੀਵਧਾਨ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਦ -ਏਡ ਹਵਾਬਾਈ [^] [^] ਐਲਸੀ [^] ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਹਿਬਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਬੰਬਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ

ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ

v. ਅਪੀਲ 7 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ
ਦੇ ਰਖਿਅਕ ਮਿਤੀ ਜਨਰਲ

Evacuee Pro-
perty, New
Delhi
Mahajan, J.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ
ਉਠਾਈਆਂ:-

1. ਕਿ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 9 ਫਰਵਰੀ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੀਲ ਸੀ, ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਟੇਕਚੰਦ ਕੋਲ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

2. ਕਿ ਟੇਕਚੰਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 8 ਫਰਵਰੀ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

3. ਕਿ 14 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 15 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਟੇਕਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 8 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਟੇਕਚੰਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ 27 ਜੂਨ 1950 ਨੂੰ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

30 ਜੁਲਾਈ 1951 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟੇਕਚੰਦ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਐਡੀ ਆਰਡਰ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

Ebrahim
Aboobaker
and Hawabai
Aboobaker of
Bombay
v.
The Custodian
General of
Evacuee Pro-
perty, New
Delhi

ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ:-

Mahajan, J.

1. ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 9ਵੀਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 8ਵੀਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ 9ਵੀਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

2. ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 8 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

3. ਕਿ ਟੇਕਚੰਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4. ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਸੀ।

" ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਮਾਨੇਕਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਮੌਤ 15 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਕਟੋਰੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹੀ ਰਵੱਈਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ 13 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਾਅਬਕਰ 5, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਬਰਾਹਿਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ *

ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਬਾ ਜੱਬਤ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਨਿਗਰਾਨ ਜਨਰਲ ਆਫ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਰਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . .

ਦਿੱਲੀ

T ਮਹਾਜਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, . . ਬਾਂਬੇ ਰਾਜ ਦੇ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। '

Ebrahim
Aboobaker
and Hawabai
Aboobaker of
Bombay
v.
The Custndbn
General of
Evacuee Pro-

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੇ ਮੂਲ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਪਰ - ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਗਲਤ ਧਿਰ ਸਿਰਫ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਸ ਹੀ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਉਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬ-ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ।

ਪੈਡੈਂਟ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਮ.ਆਰ., ਰੈਗ. v. ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (1), ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਫਾਰਮੂਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਗਲਤ ਹੈ। ਰੋਲ ਦੇ

ਸਿੱਖਿਅਕ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ:

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸੀਡੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

erty, New
Delhi

Mahajan, J.

(1; ? 1 QBD 3131

"

Ebrahim
Aboobaker
ind Hawabai
Aboobaker of
Bombay
v.
the Custodian
General of
Evacuee Pro-
perty. New
Delhi

ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਸਰਤ ਨਿਰਭਰ

Mahajan, J.

ਕਰਦੀ ਹੈ ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਧਾਰਾ 7, ਸੈਕਸ਼ਨ 16, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਬੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਜਾਂ - ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(b) ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ, ਇੱਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਨਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਓਰੀ ਜੀਨਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਂਗ , ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ

ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਪਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ Ebrahim Aboobaker ind Hawabai Aboobaker of Bombay p. ਕੋਲ * ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇੱਕ ਏਪੀ-

ਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ , ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਨਰਲ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਦੀ ਆਰਓ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਠਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ । -- ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਲਾਸ 2 ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਦ ਰੋਲਸ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ। ਵਿੱਚ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿ 13 ਮਈ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਰਿੱਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਚ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ “ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਅਕਤੀ” ਨਹੀਂ ਹੈ , ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਪੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 (5) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਲਡ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਨਿਗਰਾਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਗਵਾਹੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਨੇ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਪਹਿਲਾ ਮੁਖਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਬਰਾਹਿਮ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਈਵਾ- ਅਬੂਬਕਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਨੀਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਦੋਨਜ਼ਰ-*

ਪੁਨਰਵਾਸ ਦਾ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਬੰਬਈ ਨੂੰ ਇਸ ਬਨਾਮ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ, ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।¹ ^Y^ ^L 'ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਟੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਲੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ----- ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਾਂ ਮਹਾਜਨ। ਜੇ ਸਹੀ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ , ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 8 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਮਟੇਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਟੇਕਚੰਦ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 43 ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ । ਧਾਰਾ ਕਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਾਸਟ ਡਾਇਨ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ.

ਇਨ ਰੀ ਲੈਂਬ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ ਐਮ.ਆਰ. ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟਰੇਡ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

ਪਾਰਟ ਯੂ (1894) 2 ਕਿਉਬੀਡੀ 805

ਵਿੱਚ

'ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਖੀ* ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ~

ਅਧਿਕਾਰਤ *Pucc^ver* (1). ਮੈਂ *, ਉਥੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ * ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼। "

Ebrahim
Aboobaker
and Hawabai
Aboobaker of
Bombay
v.
The Custodian
General of
Evacuee Pro-
perty, New
Delhi

Mahajan, J.

ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਕੇ ਨੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:-

"ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੋ-ਗੁਣਾ ਹਨ: (1) ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਬੋਰਡ 'ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀ' ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਅਕਤੀ' ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ 'ਨਾਰਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ 'ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਖੀ' ਸੀ। ਫਿਰ (2) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ 'ਹੁਕਮ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆਮ ਰੂਪ ਹੈ), ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। "

(1) 19 QBD 174.

ਇਬਰਾਹਿਮ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ- ਅਬੂਬਕਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ^{er}POR dent ਦੇ ਅਬੂਬਕਰ* ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਬਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਸੀ, v. ਨਿਗਰਾਨ

ਅਗਲੇ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਜਨਰਲ ਨੇ ਵੇਸ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 9 ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਪਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋ-ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, 8 ਵੇਂ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਏ. ਪੀ. ਪੀ. ਈ. ਐਲ. ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ 8ਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ 9ਵੀਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਟੇਕਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ।

ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ^ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 8 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨੁਕਸ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ । ਇਹ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਤਾਰ 8ਵੀਂ ਅਤੇ 9ਵੀਂ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ 8 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਰਣਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ । 9 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Ebrahim
Aboobaker
and Hawabai
Aboobaker of
Bombay
v.
The Custodian
General of
Evacuee Pro-
perty, New
Delhi

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਖਰੀ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 8 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦ "evacuee" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਗਰਾਨ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XL ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ XLIII ਨਿਯਮ 1(s) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਰਾਏਰੱਪਨ ਨਯਨਾਰ ਬਨਾਮ ਮਾਧਵੀ ਅੰਮਾ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XLIII ਨਿਯਮ 1(s) ਆਰਡਰ XL ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XL ਨਿਯਮ 1 ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ XLIII ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਅਪਰਾਧਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 'ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਆਰਡਰ XL ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

Mahajan, J.

Accession Nuj^4''H¹

'3'^ 6^61 (I)

ਪੇਟ—/*••••*.*••••—*•••

ਆਹ¹ "1"? ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ° ਹਾ^ਬਾਈ ਕੇਸ 11 ਇੱਕ 1 ਏਰ ਫਰਾਈਗ ਉੱਤੇ- ਅਨੁਦਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਬੂਬਕਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਬੰਬਈ ਨੇ ਉਸ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ,

v. ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਟੀ 0 ਨੇ ਅਬੂਬਕਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ Evacuee Pro-evacuee ਜਾਇਦਾਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 perty, New ° ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ।

ਦੇਹਿ ਧਾਰਾ 28.

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ